

ಕರುಹಕ್ಕಣೀ

ಚೂ ಮನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀ ಜವಾನಿಸಿಂಹರು ಆ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳ ಜಹಗೀರದಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಅರಸರು, ನವಾಬರು, ಜಹಗೀರದಾರರು ತಮ್ಮ ವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕುದುರೆಗಾಡಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಸರು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾರೋಟನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಸಾಮಾತರು, ಜಹಗೀರದಾರರು ತಮ್ಮ ವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕುದುರೆಗಾಡಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಜವಾನಿಸಿಂಹರ ಬಳಿಯೂ ಅಂತಹ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಗಾಡಿ ಇತ್ತು. ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

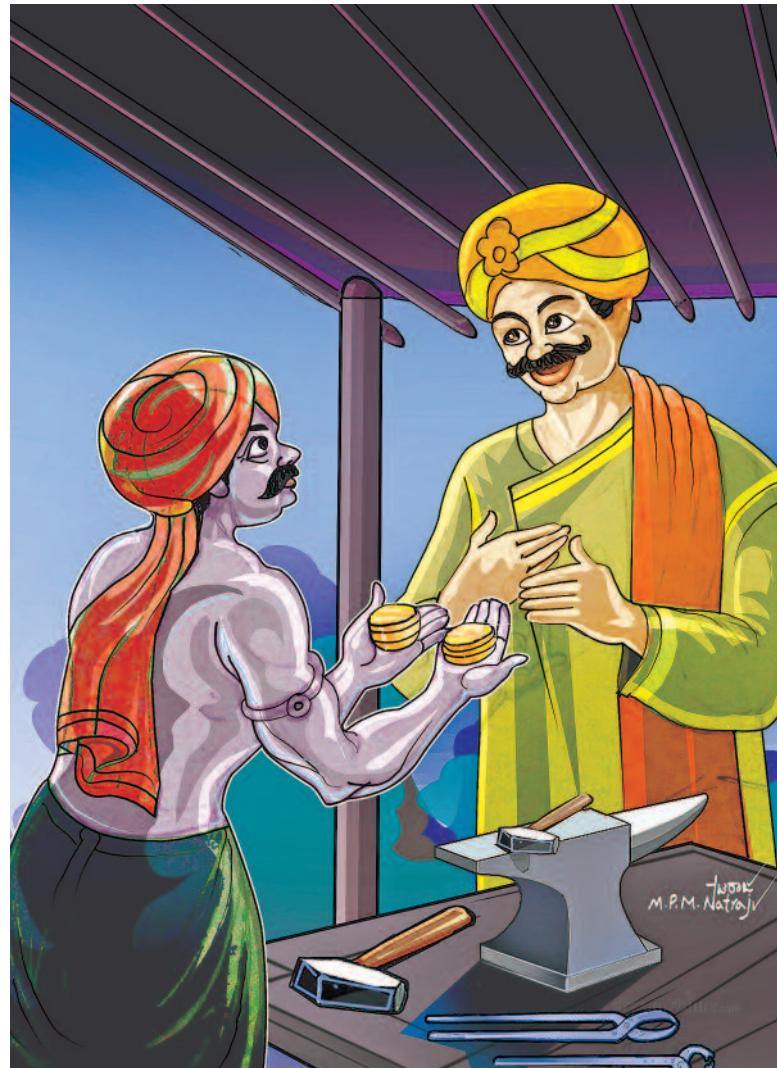
ಕುದುರೆಗಾಡಿಯ ಚಕ್ಕಗಳಿಗೆ ಈಗಿನಂತೆ ಆಗ ರಬ್ಬರ್ ಟ್ರೈರುಗಳಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಹಳಿಯನ್ನು ಚಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಜವಾನಿಸಿಂಹರು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಶಿತ್ವ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಹಳ್ಳಿ ಅವರ ಜಹಗೀರಿಗೆ ಬಳಪಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಕುದುರೆಯ ಗಾಡಿಯ ಹಳ್ಳಿ ಕಳಬಿ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಗಿಯಲು ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಮ್ಮಾರನು ಅವಶ್ಯಕೆ ಇತ್ತು.

ಅವರು ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಹುದುಕಿಕೊಂಡು ಹೋರಬಂತು. ಕಮ್ಮಾರನ ಮನೆಯೇನೋ ದೊರಕಿತು. ಆದರೆ ಕಮ್ಮಾರನು ‘ಇಂದು ಏಕಾದಿ ನನಗೆ ಉಪವಾಸ ಅಧ್ಯರಿಂದ ಇಂದು ನಾನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಪರವಾರಿನವರಾಧರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕುಲಮೆಯ ತಿದಿ ಒತ್ತುವ ಹುಡುಗನು ಇಂದು ರಚಿ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಉಲಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ತಿದಿ ಒತ್ತುಲು ಬೇರೆ ಯಾರಾ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆಂದಿದ್ದರೆ ಖ್ಯಾದಿತವಾಗಿಯು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಲೀಲ್ವಾಧರಿಂದ ಜವಾನಿಸಿಂಹರು ಕುಲಮೆಯ ತಿದಿ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಕಮ್ಮಾರನು ಕುಲಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಳಿಯನ್ನು ಕಾಲಿಯಿಸಿ ಚಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿದನು.

ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ನವಾಬರು, ಜಹಗೀರದಾರ ತುಂಬ ವಿಲಾಸಿತವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಪರಿಶ್ರಮದ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಜವಾನಿಸಿಂಹರಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಎಂದೂ ಯಾವ ಪರಿಶ್ರಮದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅವರು ಇಮ್ಮೋಂದು ಪರಿಶ್ರಮದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಇಡೀ ದೇಕ ಬೆವರಿನಿಂದ ಹೊಯ್ದಿ ತೊಷ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಕಮ್ಮಾರನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಾದ ಜವಾನಿಸಿಂಹರು ‘ನನ್ನ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೂಲಿ ಕೊಡಬೇಕು?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

‘ಆರು ಕೌರಿ ಕೊಡಿ ಒಡೆಯ’ ಎಂದು ಕಮ್ಮಾರನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಜಾಮನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಡೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಬೆಲೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸಮನಾಗಿತ್ತು. ಕರವ್ಯಾದಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೆವರನ್ನು ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ಕೋಟಿನ ಜೆಬಿಗೆ ಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಜವಾನಿಸಿಂಹರು ಆರು ಒಷ್ಟು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಕಮ್ಮಾರನ್ತಹ ಚಾಚಿದರು.

ಒಷ್ಟದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕಮ್ಮಾರನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕ್ಕಿರುತ್ತಾನೆ. ‘ನನ್ನ ಕೂಲಿ ಇಮ್ಮೋಂದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಒಡೆಯ. ತಾವು ತ್ವಿನಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಷ್ಟದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು

ನೀಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೊರುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಕೇವಲ ಆರು ಕೌರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಿ’ ಎಂದು ಕಮ್ಮಾರನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಜವಾನಿಸಿಂಹರು ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಕುರಿತು ‘ನಾನು ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ಈ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರಿತೇ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನೇ. ನಿನ್ನ ಕೂಲಿ ಕೇವಲ ಆರು ಕೌರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಉಳಿದ ಹಣ ನೀನು ನನಗೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾಗೆ ಗುರುದಕ್ಕೆಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದಿನರೆಗೆ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆನಂದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲ್ಲ. ಇಂದು ನನಗೆ ಆ ಆನಂದ ದೊರಕಿದೆ. ಅದರ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಅಲ್ಲ ಸಂಭಾವನೆ ತ್ವಿನಿಂದ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಉಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋರಬಂತು.

-ಮುರಲೀಧರ ಕುಲಕಟ್ಟಿ, ಬೀದರ್